

banen ikke er mere end 8—9 Alen bred, da det naturligvis maa forlanges, at Automobilene maa holde eller køre meget langsomt omkring Køretøjer; de kunde f. Eks. være forpligtede til at stoppe op, hvis der var Fare for, at Hestene kunde blive sky, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (R. Hansen) talte om. Dette synes jeg, man nok kunde paalægge Automobilene, dette synes jeg i sig selv var ganske naturligt. Men hvis man fastholder Bestemmelsen om 12 Alens brede Veje, vil Fornøjelsen ved at have Tilladelse til at køre med Automobil blive overordentlig ringe, hvis det saa oven i Købet skal være saaledes, at den Del af Kørebanen, som er belagt med Skinnespor, ikke maa regnes med i Bredden. Skinnespor, som ligge i Veje, der ere Genstand for almindelig Færdsel, lægges jo ned i Vejen, og de ville derfor lige saa lidt være til Gene for den ene som for den anden Art af Køretøjer, og man behøver derfor ikke at fraregne den paagældende Del af Vejen, naar Talen er om Vejbredden. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds var ligeledes imod Bestemmelsen i det tredie Stykke af § 16. Hvis denne forandres i den angivne Retning, vil det jo være saaledes, at man i alt Fald ude paa Landet ikke vil kunne holde et Automobil, naar man ikke maa køre paa Bivejene dermed; det ligger i Sagens Natur, at dette vil være omtrent det samme som et Forbud. Der er en Fare ved at træffe Bestemmelser af saa minutiøs Art som de, der er Tale om at træffe her. Naar der saaledes i § 19 siges, at naar Automobilet bagfra køres uden om en kørende eller ridende, maa Signalapparatet benyttes i Tide, saa er det en lignende Bestemmelse som dem, man i sin Tid traf med Hensyn til Cykler i de forskellige Politivedtægter, om, at der ved visse Lejligheder skulde ringes med en Klokke. Nu er det en Erfaring, som de, der benytte Cykler, efterhaanden have gjort, at de gøre mere Skade med dette Klemteri, end de gøre ved at undlade det. Og det er jo ogsaa sikkert, at skulle vi have disse Tudehorn, som skulle lyde paa alle Gadehjørner, saa snart de skulle forbi Mennesker, saa er det dels en ulidelig Støj, der fremkommer — men det kan man nu se bort fra — dels kan der sikkert gøres betydelig Skade derved. Naar en Mand kører hen ad en Vej, og der kommer et Automobil bagefter, og Forholdet da er det, at den, som fører Automobil, kan se, at Manden passerer Vejen paa en saadan Maade, at han kan

slippe uden om ham, uden at der sker nogen som helst Skade, saa tror jeg, at han i 99 af 100 Tilfælde hellere maa undlade at trutte i sit Horn end give et saadant Signal, som øjeblikkelig sætter Kusken i Positur og faar ham til at fare sammen og holde fast i sine Tømmer, saa at Hestene mærke, at der er noget paa Færde — det er da et meget stort Spørgsmaal, om de ville fortsætte deres rolige Gang ligefrem. Det kan være, at det kan blive nødvendigt at give Signal, men jeg tror, at det er en farlig Ting at fastsætte en saadan Bestemmelse, thi saa skal den overholdes, og den paagældende bliver straffet, hvis han ikke overholder den, og han gør maaske Ulykker dermed, hvis han følger Loven. — Det samme gælder i og for sig ogsaa, naar Talen er om § 21, hvorefter der skal gives disse Signaler ved Krydsninger af Gader og Veje, idet det ofte kan være saaledes, at man gør Skade dermed. Man kan derimod, synes jeg, med Rimelighed forlange, at man ved saadanne Gade- og Vejkrydsninger skal køre langsomt og forsigtigt. Hvis man kunde finde Udtryk for den Hastighed, hvormed der skulde køres paa saadanne Steder ligesom ved Forbikørsel, synes jeg egentlig, at det var tilstrækkeligt.

Jeg mener nu vel, at det ikke vil lade sig gøre at blive fri for en saadan Lovgivning. Den højtærede Minister har ved flere Lejligheder udtalt sig meget stærkt imod Automobiler, og vi have nu hørt Udtalelser af de to foregaaende Talere, som jo repræsentere vore Landboere, der selvfølgelig — det erkender jeg — have Krav paa Beskyttelse, have Krav paa, at man paa de Veje, som de nu fra Arilds Tid have været vant til at benytte, ikke farer frem uden Hensyn til, hvem der bliver kørt ned. Men jeg synes paa den anden Side, at man ikke skal træffe disse Beskyttelsesforanstaltninger paa en saadan Maade, at de ville være egnede til ganske at forhindre eller umuliggøre Brugen af dette ny Transportmiddel, der, som jeg allerede har tilladt mig at anføre, sikkert har en Fremtid for sig, og sikkert ogsaa vil kunne benyttes i høj Grad i Landbrugets Tjeneste i Fremtiden. Imidlertid gaar jeg ud fra, at dette Lovforslag vil blive henvist til et Udvalg, og at man der vil underkaste de foreslaaede Foranstaltninger en meget indgaaende Undersøgelse, og saa vil jeg sikkert tænke, at man vil komme til det Resultat, at ikke faa af disse Bestemmelser nødvendigvis maa stryges, fordi de ikke ville være til at over-